

VALENELYA

Різдво, що єднає світи

М.Н. Пора

Заходь, для тебе теж є місце.

Тим, у кого вдома лунає багато голосів.
Тим, у кого цього року порожніє стілець.
Тим, хто не чекав подарунка.

За нашим столом завжди знайдеться ще одне місце.

Не має значення, скільки тобі років, звідки ти й чи знаєш уже VALENELYA. Щоб увійти, не потрібно нічого знати про її світи.

Ця подорож — подарунок: родина, допитлива собачка й Різдво, яке знаходить домівку навіть у найнесподіваніших місцях.

Заходь сміливо. Titti вже зробила перший крок.

Щасливої подорожі!
M.N. Pora

Подорож

Рим — Святвечір	4
Amarylion	12
Draconia	26
Astralis	40
Magoria	54
Oneiria	68
Noxarium	82
Atlantis	96
Olympus	110
Повернення додому	124
Подарунок мандрує далі	125
Творці та контакти	126

У Римі, напередодні Різдва, сутеніло. За освітленим вікном одна родина готувалася святкувати.

М.Н. Рора: Нарешті вечір усією родиною!

Tatiana: І нехай хоч раз увесь світ зачекає.

Arianna: А ялинка тим часом сама себе не прикрасить!

Arianna: Titti, поверни стрічку!

М.Н. Рора: Хтось уже вибрав собі подарунок.

Gabriele: Іди сюди, бешкетнице!

Gabriele: Тату, ти справді
сам вигадуєш усіх цих істот?

М.Н. Рора: Іноді мені здається,
що декого з них я вже зустрічав.

Arianna: А я хочу побачити драконів. Зблизька.

М.Н. Рора: Я створив стільки книжок.
Але тієї самої ще не знайшов.

Tatiana: Тієї самої для кого, коханий?

М.Н. Рора: Мабуть, для того, кому потрібно усміхнутися.

Arianna: Ви бачили? Сторінки рухаються!

Tatiana: Коханий... це нормально?

M.N. Pora: У моїх книжках таке буває. На нашому столі — зазвичай ні.

М.Н. Рора: Усі ближче! Беріться за руки!

Tatiana: A Titti?

Arianna: Вона тут, із нами!

М.Н. Рора: Зачекайте... цю сторінку написав не я!

Татіана: Але... де ми?

М.Н. Попа: В Amaryllion.

Arianna: У місті з твоїх книжок?

У Римі був вечір. По той бік
Порога прокидалося місто.

Татіана: А як же наше Різдво, коханий?

М.Н. Рора: Спершу дізнаймося, як святкують тут.

Ірена: Почніть із частування!

М.Н. Пора: Aldren! Kaelor!

Aldren: Ми знайомі?

Gabriele: Це М.Н. Пора, автор. Але сьогодні провідник нам усе одно потрібен!

Tessa: Darian, обережно з візком!

Darian: Ловить стрічки!

Arianna: Одну впіймала!

Aldren: Tessa, як нам туди спуститися?

Tessa: Бічними сходами. Ходімо!

Gabriele: Погляньте на Titti: вона знайшла останню!

Tessa: Робота зачекає. До столу!

М.Н. Рора: Для нас теж є місце?

Darian: Звісно. Aldren, принеси ще стільці!

М.Н. Рора: Я не писав про цей день.

Darian: Ми живемо
й між сторінками.

Arianna: Тоді сьогодні створимо його разом!

Tessa: Ідіть сюди! Музиканти пройдуть тут!

Gabriele: Arianna, спробуємо?

Arianna: Повторюй за мною!

М.Н. Рора: Дозволиш запросити тебе до танцю?

Tatiana: Ти знаєш рухи, коханий?

М.Н. Рора: Теоретично!

Arianna: Ось наша стрічка!

Gabriele: Досі трохи криво.

Tatiana: Зате одразу впізнаємо.

Arianna: Он там рынок!

Gabriele: А під тим мостом...
ми саме збирали стрічки!

Tessa: Посуньтеся: ідуть іще друзі!

М.Н. Рора: А я думав, ми гості.

Darian: Гості теж можуть принести тацю!

Tatiana: З вами ми почувалися як удома.

Darian: Приходьте до нас іще.

Arianna: Цікаво, як святкують в інших світах...

Arianna: Тату... це крила?

М.Н. Рора: Схоже, подорож триває.

Вони прийшли, не знаючи, куди йти. Тепер знали, до кого можна повернутися.

Arianna:
Тату, дивись!
Місто в горі!

М.Н. Пора:
Carpatica. Цікаво,
як святкують тут...

Tatiana: Ходімо
дізнаємося,
коханий.

Пройшовши через Draconia, М.Н. Пора
та його родина дісталися Carpatica.

Tatiana: Як пахне!
Наче свято вже
почалося.

Nerina: Скоро почнеться! Але
хто допоможе мені з доставкою?

Arianna: Ми допоможемо.
Правда, тату?

М.Н. Рора: Скільки всього! Чи вміститься у візок?

Nerina: Кожен квартал
щось приносить.
Вечера ж спільна!

Бездонний Камінь стояв посеред площі, серед повсякденного життя.

Gabriele: Тату...
здається, у колеса
інші плани!

М.Н. Рора: Я
тримаю візок. А ви
рятуйте вечерю!

Nerina: Я знаю,
хто може його
полагодити!

Branik: Полагоджу. А ви допоможете мені з тими пакунками?

Gabriele: Домовились! Тримай молоток.

Tatiana: А потім приходь вечеряти з нами.

У дворі Cineriti колесо повернулося на місце. І ніхто не залишився без допомоги.

Vesna: Це для спільного
столу. І всіх зі святом!

Tatiana: Дякуємо!
Чекаємо на всіх вас.

Gabriele: Тепер
колесо просто
мусить витримати!

Ordan: Усе доставили? Тоді є час привітатися.

Arianna: Ordan, ходи з нами на свято!

Ordan: Залюбки. Але спершу показати вам Carpatica згори?

Рохана: Ласкаво
просимо! Я Рохана.
Це моя сестра Larissa.

Larissa: А це Rex! Ми
встигли на свято?

М.Н. Пора: Авжеж! Усі
зустрінемося за вечерею.

Tatiana: Усі зручно
влаштувалися? І Titti?

Gabriele: Так, мамо. У
неї найкраще місце!

Ordan: Тоді...
рушаймо!

Arianna: Он там!
Скеля на площі!

М.Н. Рора: А ще
сьогодні вранці ми
були в дорозі...

Під ними тераси Carpatica засвічувалися святковими вогнями.

Ordan повернув їх у двір Drakhen. Музика зустріла їх раніше, ніж вони спустилися.

Gabriele: Уже повертаємося? Я б іще кружечок зробив!

Tatiana: Може, пізніше. Чуєш? Нас кличуть танцювати!

Nerina: Крок сюди...
а тоді поворот!

Gabriele:
Зачекай! Я вже
з іншого боку!

Tatiana: Коханий,
тримай мене! Голова
паморочиться!

A vibrant, detailed illustration of a medieval-style dinner scene. In the foreground, a man in a red velvet robe with gold embroidery and a white ruffled collar stands, smiling at a man in a simple tunic and brown leather apron who is seated at a long wooden table. A woman in a red dress with gold patterns is also seated at the table, holding a bowl. To her right, a man in a blue velvet robe is seated, and a young woman in a blue dress is smiling. A small black and white dog is lying on the ground near the seated man. The table is laden with food, including bread, cheese, and various dishes, and is decorated with candles and small lanterns. In the background, a large, white dragon with gold horns and a purple and gold patterned cloth draped over its back is the centerpiece. The dragon has a gold chain around its neck and is looking towards the left. The scene is set in a town square with a large stone building in the background, decorated with garlands and lanterns. The sky is a mix of orange and blue, suggesting sunset or sunrise. The overall atmosphere is warm and festive.

М.Н. Рора: Ось і ти! Ми залишили тобі місце.

Branik: Колесо ще крутиться?

За столом знаходилося місце для кожного нового гостя.

Gabriele: Чудово. Це мої ноги просять відпочинку!

Arianna: Тату, ми ще до них повернемося?

М.Н. Рора: Ми обіцяли Ordan розповісти продовження нашої історії.

Попрощавшись із Ordan і новими друзями, М.Н. Рора та його родина знову вирушили в дорогу.

Gabriella: Ласкаво
просимо до Astralis.

Tatiana: Скільки
людей... здається,
усі чимось зайняті.

Gabriella: Зачекайте на
останній удар дзвона.

Tatiana: Коли починається свято?

Gabriella: Після останнього удару дзвона ми зберемося за столом.

Elaria: Коханий, ти ж казав, що це останнє.

Teren: Так і є. Уже закінчую.

Tatiana: Нікого тобі не нагадує?

М.Н. Рора: Мені теж залишалося дописати лише одну сторінку.

Tatiana: Авжеж. За три години ти все ще сидів там.

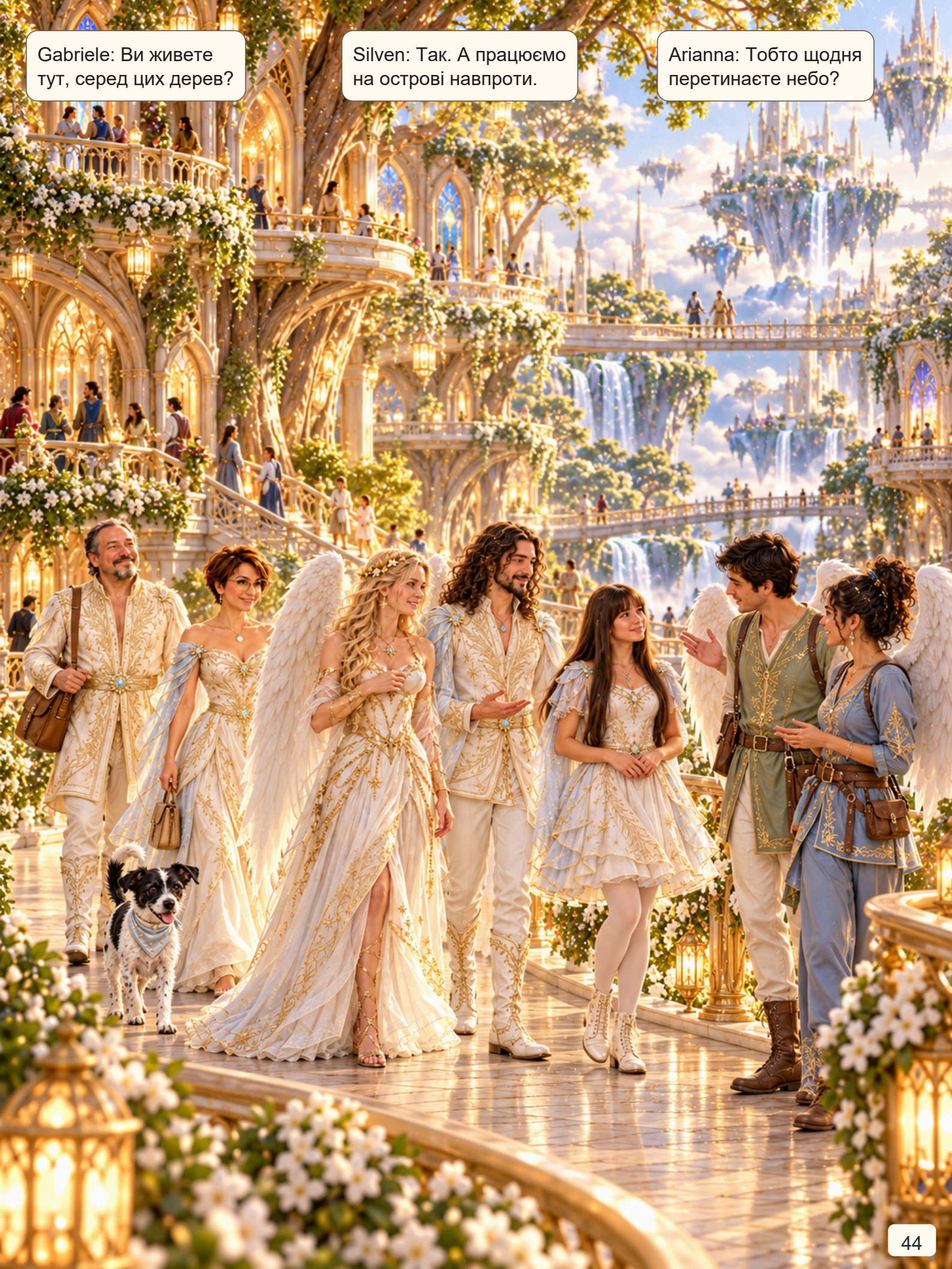
Elaria: Увечері приходьте на терасу. Ми принесемо щось до спільного столу!

Gabriele: Ви живете тут, серед цих дерев?

Silven: Так. А працюємо на острові навпроти.

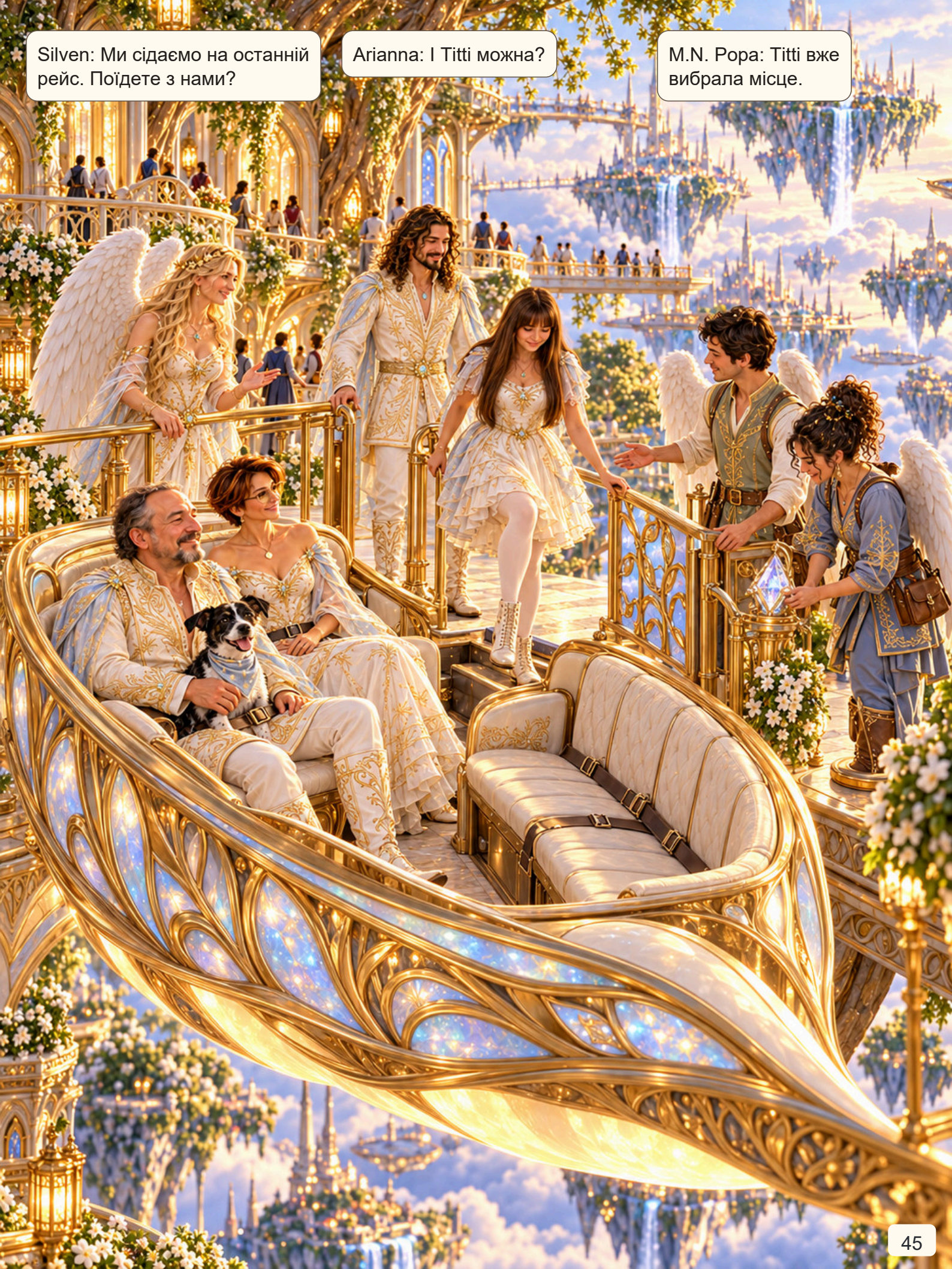
Arianna: Тобто щодня перетинаєте небо?

Silven: Ми сідаємо на останній рейс. Поїдете з нами?

Arianna: І Titti можна?

М.Н. Рора: Titti вже
вибрала місце.

Arianna: Тату, дивись,
скільки островів!

Gabriele: І це ваша
дорога на роботу?

Silven: Коли
вітер не надто
сильний.

Tatiana:
Дзвони...

Gabriella: Незабаром
пролунає останній удар.

M.N. Pora: Погляньте
туди. Крамниці
зачинаються.

Elaria: Ось і ви!
Ми зайняли
для вас місця.

Tatiana: Отже, вам таки
вдалося закінчити!

Teren: Цього
разу справді.

М.Н. Рора: М.Н.
Рора. Радий
знайомству.

Arianna: Тато
— письменник.

Aurel: Тоді сьогодні
слухай. У нас тут
багато історій.

A vibrant, fairytale-like illustration of a Christmas dinner. In the foreground, four people are seated at a long table. On the left, a woman with short brown hair and glasses, wearing a white and gold dress, is handing a plate of appetizers to a woman on the right. The woman on the right has long brown hair and is wearing a blue and gold dress. Between them are two men: one with long curly hair in a white and gold robe, and another with dark hair in a green and gold vest. The table is elegantly set with blue and gold dishes, crystal glasses, and lit lanterns. In the background, other guests in similar attire are seen in a grand hall with a castle and a sunset sky.

Silven: А як ви проводите Різдво?

Gabriele: Збираємося за столом. І ніхто не хоче вставати першим.

Tatiana: Особливо коли подають десерт.

Tatiana: Ходи, коханий.

М.Н. Рора:
Повільніше, цього
руху я не знаю!

Tatiana: Повторюй
за мною.

Gabriella:
Віднесемо
щось і Рах?

Tatiana: Зачекай,
я ще це покладу.

М.Н. Рора: Ходімо.
Треба розповісти
йому про подорож.

Рах: І ти
танцював?

Tatiana:
Свідки є.

Перед ними Astralis і далі святкував.

Arianna: Тату... той шматочок
лісу на нас дивиться.

M.N. Рора: Головне, щоб
не весь ліс на нас дивився.

Gabriele: Я б на це
не розраховував.

Tatiana: Тихше, Titti. Нехай сам підійде.
Gabriele: Бачили ті вуха?

Arianna: Наче два віяла!
M.N. Popa: Titti, ми
щойно прийшли, а ти вже
знайшла з ким гратися.

Nadia: Ласкаво просимо до Magoria!
Зупинилися познайомитися з лісом?

Arianna: Це він прийшов знайомитися з нами.
M.N. Pora: A Titti вже знайшла друга.

Tatiana: Як же нам усе оглянути?
Nadia: Почнемо з коріння. А тоді
я відведу вас нагору.

Gabriele: Чимало доведеться підніматися.
Nadia: На щастя, не весь час сходами.

Gabriele: Це піднімає воду?
Brom: І воду теж. Сьогодні — покупки.
M.N. Pora: Нам би таке додому.

Arianna: Маленькі — для фей?
Milo: Так. А великі підуть на
площу до свята.

M.N. Pora: Отже, правильно
ми пішли до коріння.
Tatiana: Ти просто йшов на
запах.

Lilia: Сюди! Покажу вам свій дім.
Arianna: Той, між двома листочками?

Lilia: Так. Зачекайте, зачину вікно. А то білка залізе.

Tatiana: Знизу й не уявиш,
що тут так просторо.
Gabriele: Поглянь на площу!
Уже розвішують вогники.

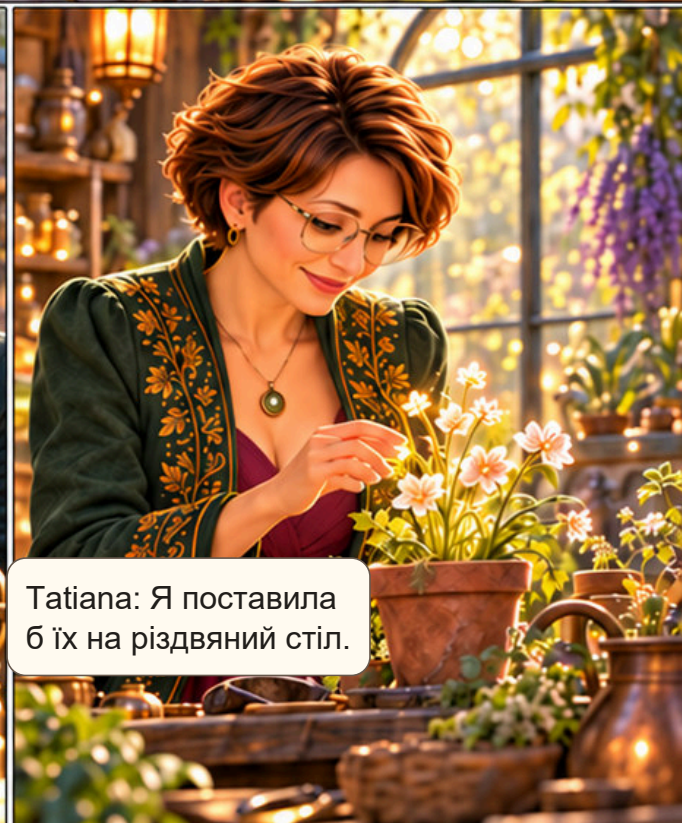
Nadia: Наступна зупинка — он там.
M.N. Pora: Ті мітли припарковані?

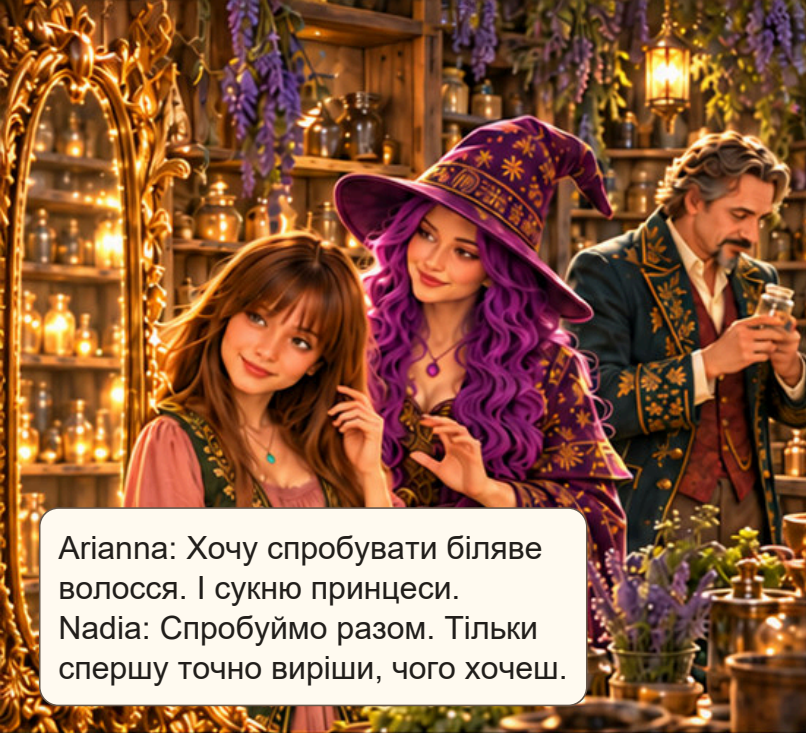

М.Н. Рора: Отже, ті
мітли й справді літають.

Nadia: Так. Але почнімо з чогось,
що можна зробити на землі.

Arianna: Хочу спробувати біляве
волосся. І сукню принцеси.
Nadia: Спробуймо разом. Тільки
спершу точно виріши, чого хочеш.

М.Н. Рора: Цей
горщик поро...

М.Н. Рора: Я лише запитав,
чи порожній горщик.

Gabriele: Тепер у вас є дещо спільне.

Arianna: Вибач! Я не хотіла...

Nadia: Я можу все скасувати. Але тоді ви обое станете такими, як раніше: чари одні на двох.

Arianna: Гаразд. Поверни все як було.

M.N. Pora: Тобі подобалося волосся?

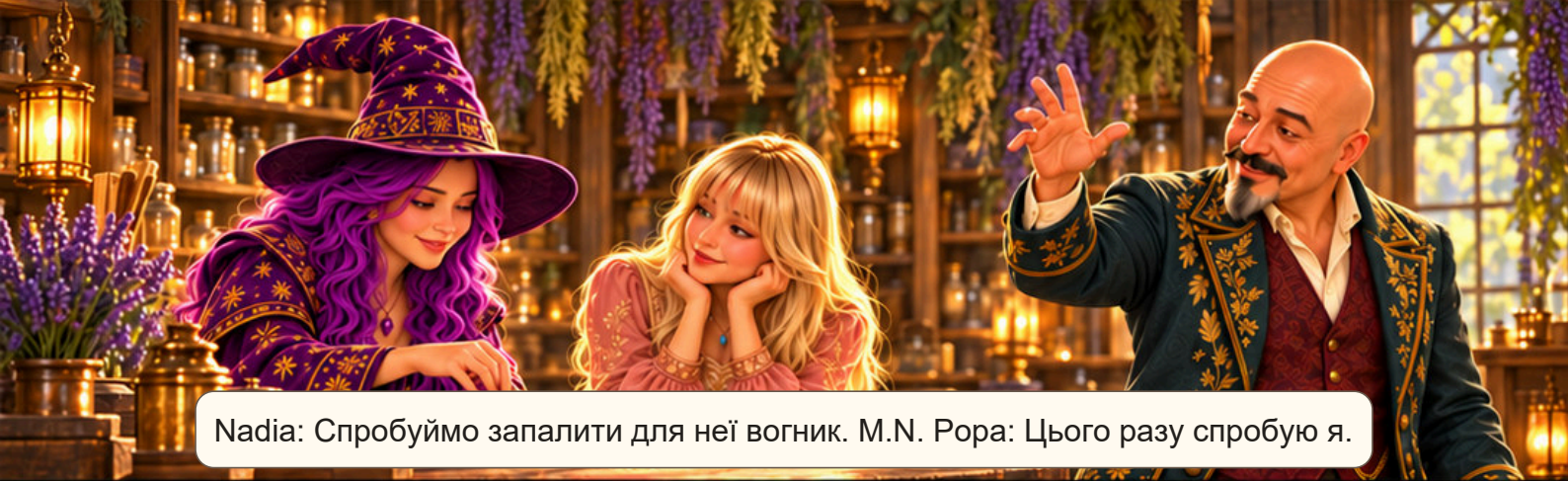
Arianna: Так, але...

M.N. Pora: А ось це, здається, непогано.

M.N. Pora: Ти залишаєш волосся. Я — борідку.

Tatiana: Ось так. Один уже всім задоволений.

Nadia: Спробуємо запалити для неї вогник. М.Н. Рора: Цього разу спробую я.

М.Н. Рора: Так і задумано? Nadia: Світло з'явилося. М.Н. Рора: Так. Не з того боку.

М.Н. Рора: Тримай. Запали ти. Arianna: Досі мені довіряєш? М.Н. Рора: Зачекай, я відійду.

Lilia: Це ви зробили?

Tatiana: Я. Мені трохи допомогли.

Gabriele: А тато
відповідав за феєрверки.
M.N. Pora: І на сьогодні
виставу завершено.

Nadia: Ви впевнені, що хочете
рушити в такому вигляді?

Arianna: Я — так.

М.Н. Рора: Я теж.
Уже звук до борідки.

Tatiana: Попрощайся, Titti. Нам час.

Усі: 3 Різдвом!

Arianna: Наче вода... тільки я не мокну!
Tatiana: Поглянь на свої рукави.

M.N. Pora: Навіть Titti
змінює колір.
Gabriele: Вона перевіряє,
чи можна це понюхати.

Lumen: Ласкаво просимо до Oneiria. Я Lumen. А це Омбра.

Arianna: Він же щойно був з іншого боку!
Lumen: Ходімо. До свята ще встигнемо прогулятися.

Tatiana: Звідси той будинок
здається зовсім кривим.
Gabriele: Зроби крок до мене.

Tatiana: О! Тепер рівний.
Lumen: Будинок увесь час там само.
Просто світло доходить до вас по-різному.

Arianna: Titti, ось він!
Gabriele: А вона побачила іншого.

М.Н. Рора: Для
очей їх було двоє.
Для носа — один.

Arianna: Мамо, дивись!
Складки стали бузковими.
Tatiana: Повориши ще.
Тепер і золотий видно.

М.Н. Рора: Із такою сукнею
вранці легко вибрати колір.

Sirel: Я роблю банти для подарунків. Хотите спробувати?

Gabriele: Досить уявити?
Sirel: Вибери прикрасу й спробуй виразно її уявити.

Gabriele: Я думав про бант.
Arianna: А вийшла сніжинка!

М.Н. Пора: Подивимося, як ти нею
перев'яжеш подарунок.
Sirel: Неси на свято. Місце знайдемо.

Sirel: Ви на площу?
Ходімо разом.
Tatiana: Це понесу я.

M.N. Pora: А я візьму татю.
Gabriele: Ти її одразу примітив.

Arianna: Тут і ті, хто робив банти!
Lumen: Сьогодні ввечері ми всі
збираємося тут.

Tatiana: Отже, недаремно
ми допомагали.

Lumen: Стіл готовий. Допоможете з кольорами?
Tatiana: Для Різдва я вибрала б червоний.

M.N. Pora: І золотий.
Lumen: Спробуймо уявити їх разом.

Arianna: Уже й сюди дісталоя!
Gabriele: Погляньте на вікна.

Tatiana: Наче вся площа
вбирається до свята.

М.Н. Рора: Ось і золото!
Arianna: Gabriele, твоя сніжинка!

Gabriele: Бачили? Знайшла собі місце.

Sirel: Ідіть, ми залишили для вас місця.
Tatiana: Який чудовий стіл.

Lumen: З Різдвом, друзі.
Усі: З Різдвом!

Arianna: Сніжинка залишиться тут?
Lumen: Звісно. Це ж ви її принесли.
M.N. Pora: Отже, і ми залишимо
тут частинку Різдва.

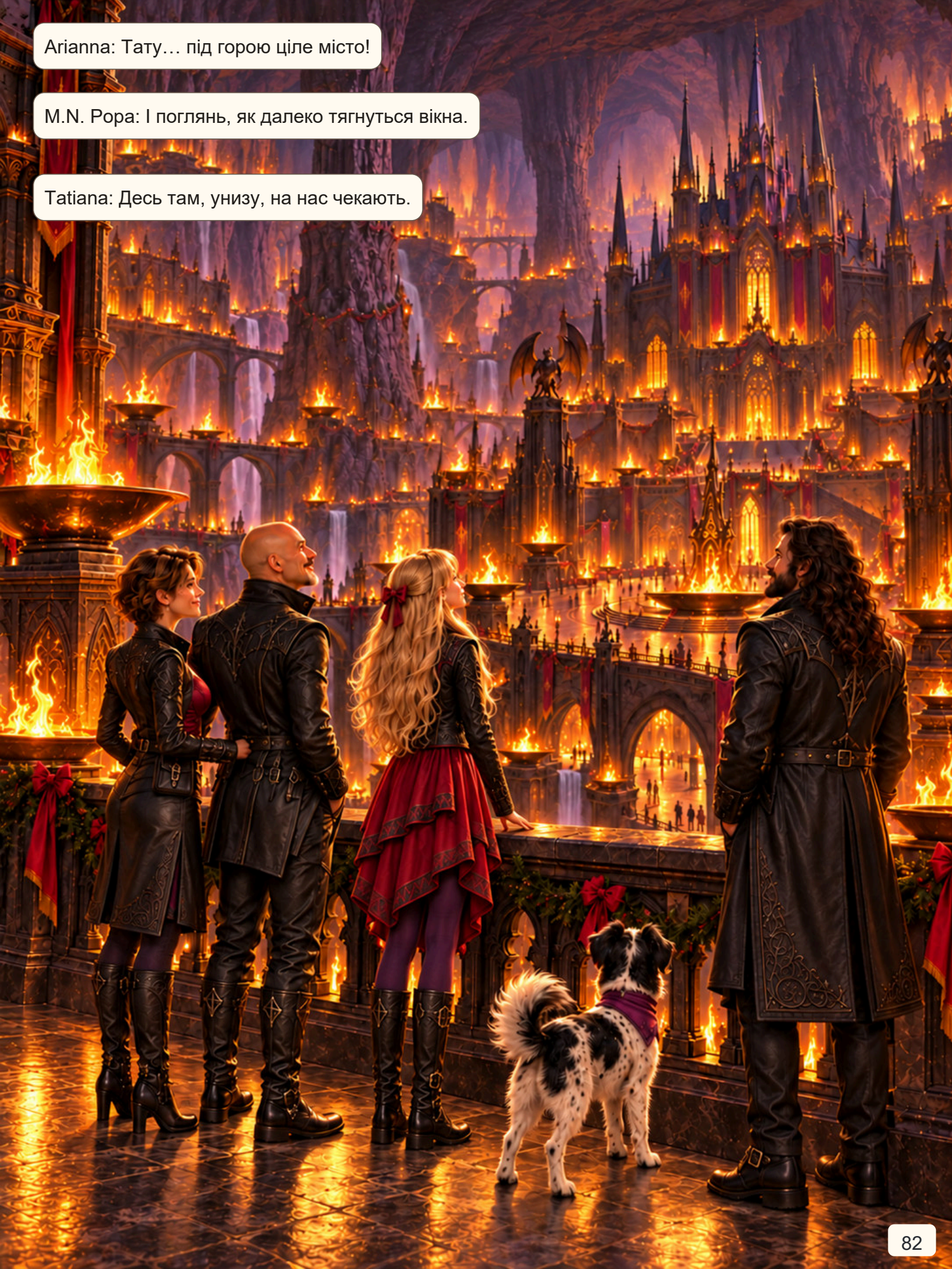
Tatiana: Ходи, Titti. Попрощаємося.
Gabriele: Наступна зупинка — Noxarium.

Arianna: Тату... під горою ціле місто!

M.N. Рора: І поглянь, як далеко тягнуться вікна.

Tatiana: Десь там, унизу, на нас чекають.

Lucien: Ласкаво просимо до Noxarium. Ми вас проведемо.

Bony: Я підготував маршрут.

Lucien: Через усі кухні?

Bony: Майже через усі.

Veshra: Обережно, хліб іще гарячий.

Gabriele: Візьмемо один на всіх.

M.N. Пора: Для початку.

Grimmo: Потримаєте це, щоб не рухалося?

M.N. Pora: Так добре?

Arianna: Додамо ще червону стрічку?

Grimmo: Тоді ви й віднесете її на свято.

Gabriele: Звідси видно весь ринок.

Mordek: І чути запах, коли хліб виймають із печі.

M.N. Pora: Його ми й без підйому знайшли.

Velka: Це треба
до бенкетної зали.

Bony: Наш маршрут
перетворюється на доставку.

Tatiana: Ми віднесемо.

Lucien: На доставку в гарному товаристві.

Arianna: Поглянь на ті вуха...

Tatiana: Зачекай. Нехай самі підійдуть.

M.N. Popa: Titti вже зрозуміла.

Arianna: Оцей хоче гратися!

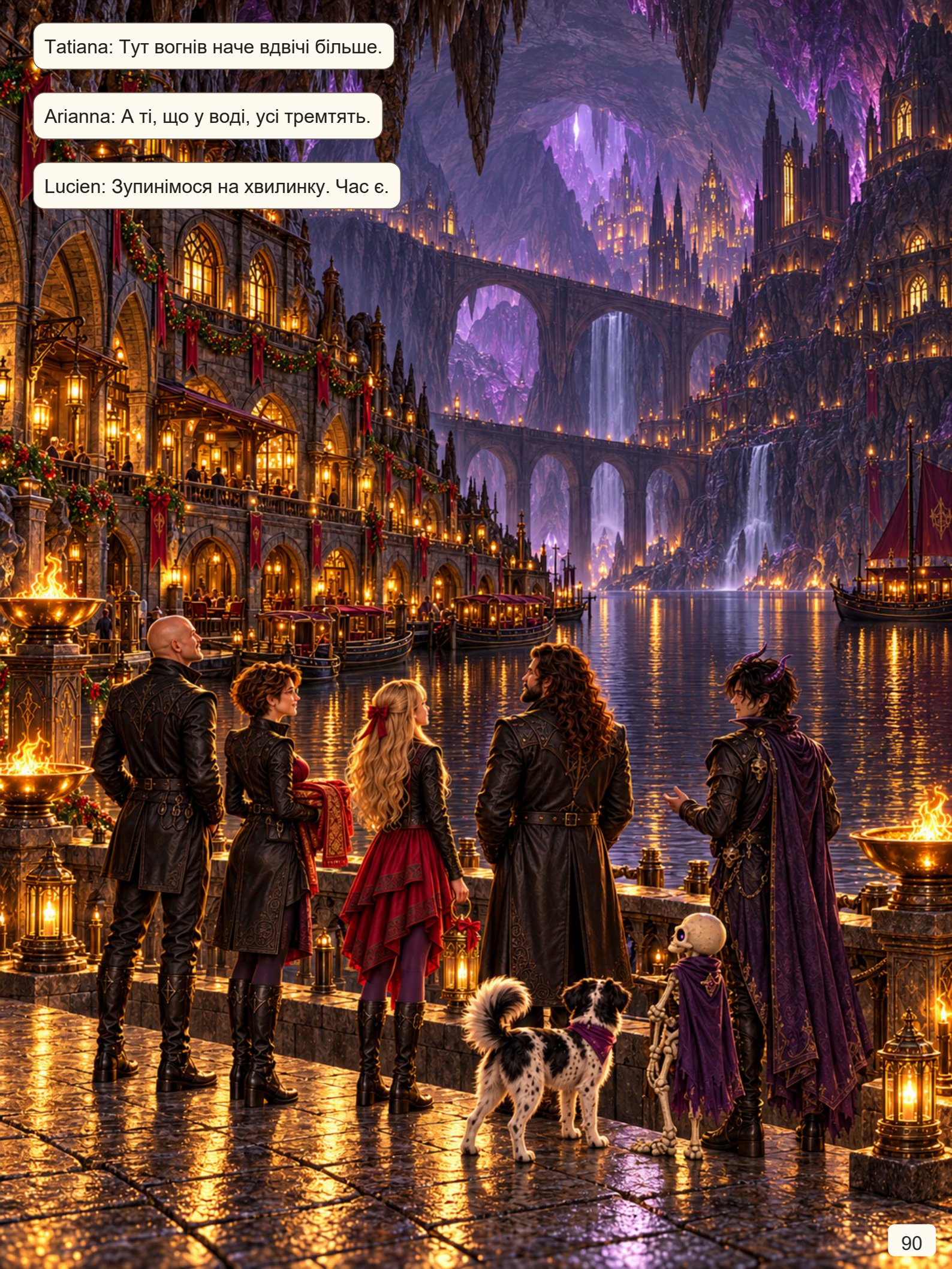
Gabriele: Titti, ми тут у гостях. Не можна залишатися тут жити.

M.N. Пора: Не підказуй їй.

Tatiana: Тут вогнів наче вдвічі більше.

Arianna: А ті, що у воді, усі тремтять.

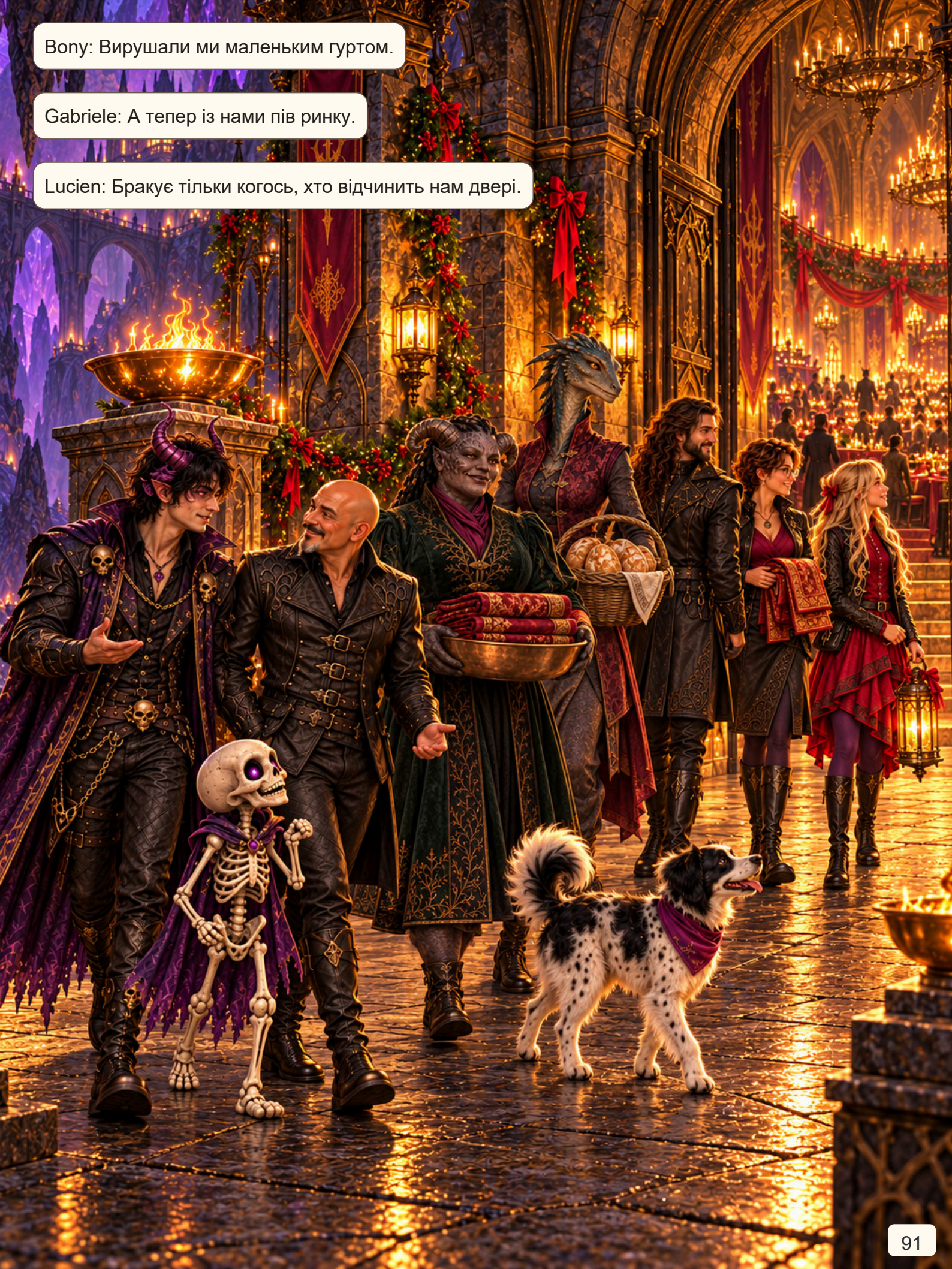
Lucien: Зупинімося на хвилинку. Час є.

Bony: Вирушали ми маленьким гуртом.

Gabriele: А тепер із нами пів ринку.

Lucien: Бракує тільки когось, хто відчинить нам двері.

Rudrak: Поставимо цю лаву тут?

M.N. Pora: Якщо трохи
посунутися, сидуть іще двоє.

Tatiana: Тоді принесемо ще дві тарілки.

Gabriele: Ти ж казав залишити місце для вечері.

M.N. Pora: Я залишив. Просто не знав, що знадобиться стільки.

Tatiana: Передайте хліб, поки ви знову не почали.

Lucien: За тих, хто подолав довгий шлях, щоб бути тут.

M.N. Pora: І за тих, хто залишив нам місце.

Tatiana: З Різдом.

Arianna: Залишимо ліхтар світитися?

Bony: Щасливої дороги. І
передайте вітання Atlantis!

Lucien: Звісно. Йому там добре.

М.Н. Рора: Передамо. З Різдвом, друзі.

Arianna: Мамо, дивись!
Море аж до дверей.

M.N. Pora: Сподіваюся,
двері витримають.

Aren: Незабаром ви самі пройдете крізь них.

Aren: Це для вас. Поки вони на вас, ви зможете дихати й спускатися з нами у глибини.

Tatiana: І розмовляти?

Aren: Так. Вони захистять вас і від холоду, і від тиску.

Arianna: Я дихаю... Тату, я справді дихаю!

M.N. Pora: А я досі затримував подих.

Gabriele: А Titti вже попливла.

Tatiana: Будинки є навіть там, угорі.

Gabriele: Тут можна завітати до сусідів просто над дахом.

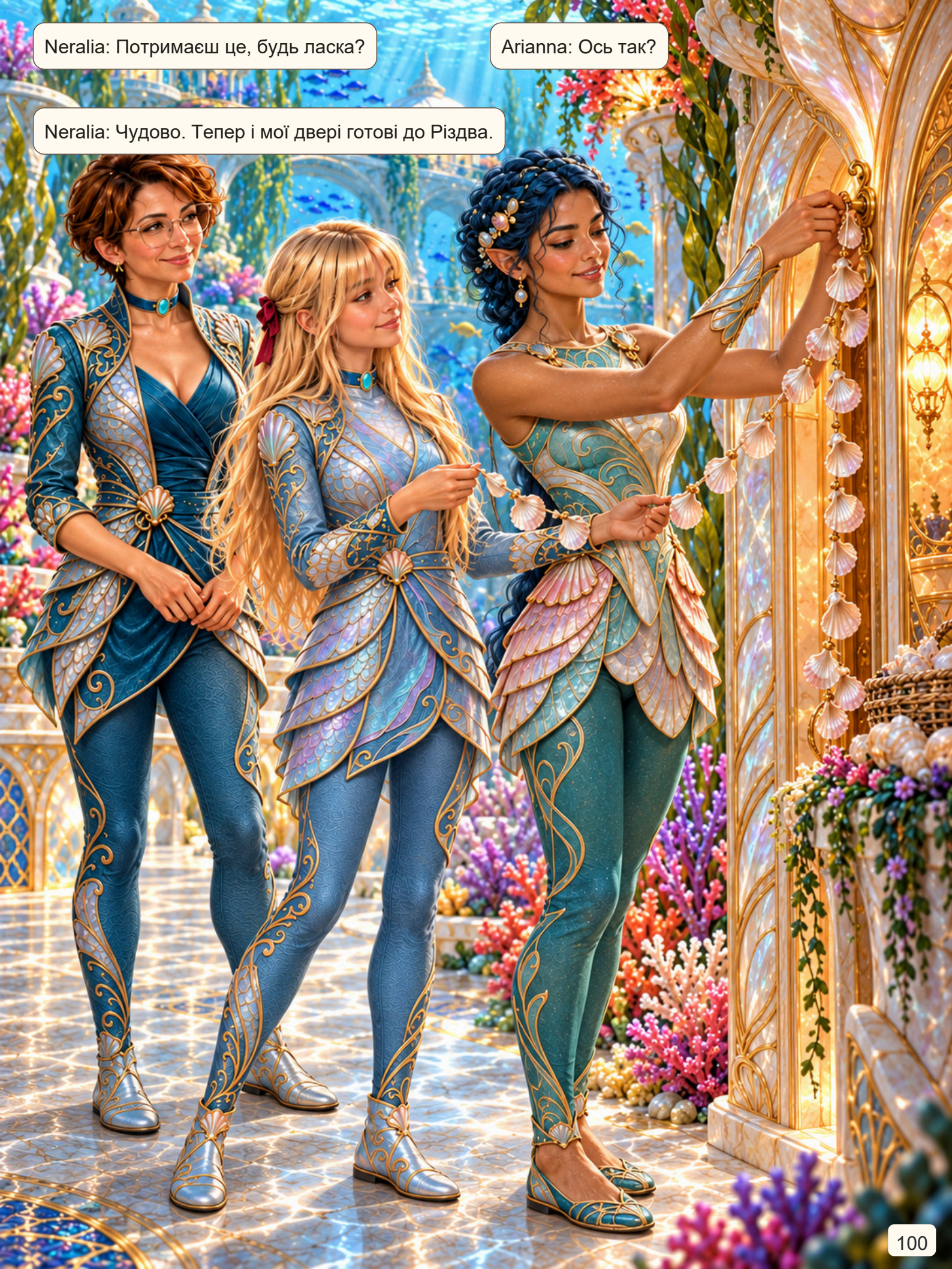
M.N. Pora: Нарешті місце, де не треба підніматися сходами.

Neralia: Потримаєш це, будь ласка?

Arianna: Ось так?

Neralia: Чудово. Тепер і мої двері готові до Різдва.

Corven: Спробуйте повернути до світла.

Tatiana: Щойно була біла...
а тепер рожева й блакитна.

М.Н. Рора: Візьмімо цю на площу.

Arianna: Titti, тихше.
А то він сховається.

M.N. Рора: Він іде боком, і вона
вже не знає, куди дивитися.

Gabriele: Хоч хтось змусив її зупинитися.

Arianna: Наче летить.

Talise: Зачекай тут.
Він пропливе поряд.

Tatiana: Поглянь на тінь від його плавців на дні.

Gabriele: Звідси сонце ледве видно.

Arianna: Зате поглянь,
скільки вогнів під нами.

Aren: Зупинімося. З тієї тераси видно краще.

Orel: Ми на вас чекали.
Знайшли щось на ринку?

Gabriele: Ось це. Куди поставимо?

Orel: Ходімо, із цього боку ще є місце.

М.Н. Рора: Зачекай... нічого не бачу.

Arianna: Тату, бант вибрав тебе.

Tatiana: Не рухайся, я зніму.

Corven: Закріпи тут.
Пластинки мають обертатися.

М.Н. Рора: А я намагався
втримати їх усі нерухомо.

Arianna: Тепер вони ловлять світло з усіх боків!

Aren: З Різдвом, друзі мої.

Tatiana: З Різдвом, Atlantis!

М.Н. Рора: І тих, хто
вгорі. І тих, хто внизу!

Arianna: Тату, тобі всі махають.

Arianna: Буде незвично знову ходити.

Aren: Захочете повернутися
— ми знову вас проведемо.

M.N. Pora: А мені бракуватиме
можливості пропливати над сходами.

Tatiana: До побачення,
Aren. До побачення, Dely.

Arianna: Щойно під морем...
а тепер над хмарами!

М.Н. Рора: Аби тут можна було ходити.

Kallia: Ласкаво просимо до Olympus. Ходімо, я вас проведу.

М.Н. Рора: Я тільки навчився пропливати над сходами.

Tatiana: Тут можеш знову почати рахувати сходинки.

Gabriele: Не кажи йому. На першій і зупиниться.

Tatiana: Як пахне хлібом!

Kallia: Готують вечерю для всієї площі.

M.N. Pora: Отже, ми прийшли вчасно.

Gabriele: Ти все розписуєш вручну?

Damon: Листочок за листочком.

М.Н. Рора: Я б на другому
вже поставив пляму.

Arianna: Можна підійти?

Kallia: Так, обережно. Нехай сам наблизиться до тебе.

Tatiana: Дивись, він уже тебе обнюхує.

Tatiana: Звідси навіть не видно, де закінчується гора.

Gabriele: Сад наче ширяє.

Kallia: Ходімо. Я хочу вам декого показати.

Arianna: Тіло лева...
а дзьоб орлиний.

М.Н. Рора: І дивиться на всіх нас.

Kallia: Залишаймося тут. Даймо йому простір.

Arianna: Titti, поглянь, хто тут.

Tatiana: Тихенько, спершу познайомтеся.

М.Н. Рора: Цьому хоча б не треба
нахилилися, щоб на неї подивитися.

Gabriele: Він кличе її гратися.

Arianna: Titti вже погодилася.

М.Н. Рора: Тільки без перегонів у повітрі, гаразд?

Melia: Знаєте цю пісню?

Tatiana: Ні, але хочеться підспівувати.

Melia: Тоді приходьте ввечері. Спробуємо разом.

Kallia: Допоможете із цією лавою?

M.N. Pora: Скільки гостей ви чекаєте?

Damon: Поки приготуємо кілька додаткових місць.

Gabriele: Це та чаша, яку ти нам показував!

Damon: Так. А тепер передай її далі.

М.Н. Рора: Із такою кількістю хліба — залюбки.

Gabriele: Ідіть сюди, тут є місце!

Tatiana: Трохи посуньмося.

Kallia: З Різдвом, друзі мої.

Arianna: З Різдвом, Olympus!

Arianna: Ми й справді
дісталися останньої зупинки.

М.Н. Рора: А наступного
разу запрошуємо ми.

Tatiana: І за кожним столом
нам знаходили місце.

Kallia: Тоді залиште нам два місця.

Татіана: Ми повернулися додому.

М.Н. Рора: Тепер ми знаємо, для кого залишити місце.

Подарунок мандрує далі

Дякую моїй родині, яка наповнює змістом свята й історії, що я розповідаю. І дякую тобі за подорож із нами.

Бажаю тобі Різдва, коли ти відчуєш, що тобі раді, і знайдеш час для когось. І, якщо можеш, залиш місце для того, хто цього не чекає.

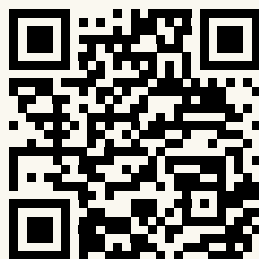
Якщо ця книжка викликала в тебе усмішку, поділися посиланням із другом: навіть маленький подарунок може дістатися далеко.

Доступні видання розміщені на сторінці книжки:

valenelya.com/il-natale-che-unisce-i-mondi

Там їх можна безкоштовно завантажити й поділитися посиланням.

З Різдвом, куди б тебе не привела наступна подорож.

Творці та контакти

Різдво, що єднає світи

© 2026 M.N. Pora · VALENELYA

Безкоштовне цифрове видання · Українська мова

Задум, художній всесвіт, персонажі, сюжетні рішення та творче керівництво: M.N. Pora.

Тексти й діалоги створено за сприяння ChatGPT, під керівництвом автора та з його редагуванням.

Ілюстрації створено за допомогою інструментів генерування зображень ChatGPT відповідно до вказівок і референсів автора.

Верстка й підготовка цифрового видання за сприяння ChatGPT і Codex.

Переклад українською та мовна адаптація за сприяння ChatGPT і Codex.

M.N. Pora — творець художнього всесвіту VALENELYA. На сайті можна познайомитися з іншими історіями й знайти безкоштовні матеріали.

Офіційний сайт: valenelya.com

Сторінка книжки: valenelya.com/il-natale-che-unisce-i-mondi

Написати авторові: info@valenelya.com